

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy P. M.

Protokolant: prot. sąd. A. K.

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2019 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. Z.**

przeciwko **Województwu (...)**

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Asesor sądowy P. M.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 18 lutego 2019 r. powód K. Z., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniósł o zasądzenie na jego rzecz w postępowaniu upominawczym od pozwanego Województwa (...) – Urząd Marszałkowski Województwa (...) w P. kwoty 10.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 29 listopada 2018 roku do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzi od pozwanego kwoty 10.000,00 złotych tytułem drugiej transzy pomocy należnej powodowi na podstawie zawartej z pozwanym umowy o przyznanie pomocy nr (...) - (...) - (...).

W dniu 21 maja 2019 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Poznań-Stare Miasto w P. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż powód nie spełnił warunków wypłaty drugiej transzy pomocy określonych w umowie o przyznanie pomocy nr (...) - (...) - (...).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 maja 2017 r. K. Z. zawarł z Województwem (...) z siedzibą Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) w P. umowę przyznania pomocy nr (...) - (...) - (...). Powód zobowiązał się do realizacji operacji: nowy dach na stodole, która będzie funkcjonowała jako m. kompleks leczniczy (§3 ust. 1 Umowy). Zgodnie z §4 Umowy powodowi na wskazany cel została przyznana pomoc w wysokości 50.000,00 zł. Pomoc miała zostać przekazana w dwóch transzach. Pierwsza transza wynosiła 40.000,00 zł, druga 10.000,00 zł. Powód otrzymał od pozwanego pierwszą transzę pomocy w wysokości 40.000,00 zł.

Bezsprzeczne, a nadto dowód:

- umowa o przyznanie pomocy nr (...) - (...) - (...) (k.10-28),
- zeznania powoda (k.100v-101v).

W ramach realizacji ww. umowy powód zobowiązał się do zrealizowania celu określonego w §3 ust. 3 umowy „Celem operacji jest remont dachu na stodole, która będzie funkcjonowała jako m. kompleks leczniczy: wymiana niektórych więźb dachowych, przymocowanie ich do murlat, obicie dachu folią dachową, położenie lat oraz kontrlat, montaż rynien, okien dachowych i lukarn, ułożenie pokrycia z blachodachówki, ocieplenie poddasza oraz położenie stropu zwiększającego sztywność budynku i przenoszącego obciążenie stałe – w szczególności ciężar więźby dachowej. Ponadto drugim celem operacji jest chęć dania pracy osobom bezrobotnym z grupy defaworyzowanej – kobietom, które będą pomagać w prowadzeniu działalności i sprzątaniu kompleksu oraz pokoi gospodarstwa”. W biznesplanie, stanowiącym załącznik do ww. umowy, pozwany zadeklarował, iż jego celem jest założenie działalności gospodarczej i podjęcie w jej ramach przedsięwzięcia polegającego na prowadzeniu gospodarstwa agroturystycznego w domu, w którym został przeprowadzony generalny remont w ramach wkładu i pracy własnej oraz m. kompleksu leczniczego w stodole, która jeszcze wymaga remontu. W §3 ust. 5 umowy wskazano, iż operacja zostanie zrealizowana nie później niż w terminie 2 lat do dnia zawarcia umowy i nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 roku.

Dowód:

- umowa o przyznanie pomocy nr (...) - (...) - (...) (k.10-28),
- fragment wniosku powoda o dofinansowanie (k.67),
- biznesplan powoda (k.68-88).

W §5 umowy określono warunki jakie zobowiązał się spełnić powód. Powód zobowiązał się m.in. do przedstawienia wraz z wnioskiem o płatność drugiej transzy pomocy dokumentów potwierdzających osiągnięcie celu oraz wskaźników jego realizacji określonych w §3 ust. 3 umowy, a także sprawozdania z realizacji biznesplanu (§5 ust. 12) oraz osiągnięcia celu operacji oraz wskaźników jego realizacji określonych w §3 ust. 3 umowy, nie później niż do dnia złożenia wniosku o płatność drugiej transzy pomocy (§5 ust. 13). Powód został poinformowany przez pozwanego, że na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) znajduje się instrukcja wypełniania wniosku. Zgodnie z instrukcją wypełniania wniosku, powód wnioskując o drugą transzę pomocy zobowiązany był przedstawić pozwanemu prawomocne zgłoszenie zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego.

Dowód:

- umowa o przyznanie pomocy nr (...) - (...) - (...) (k.10-28),
- fragment instrukcji wypełniania wniosku o płatność (89-90).

Wniosek o płatność drugiej transzy pomocy miał zostać złożony po spełnieniu warunków wypłaty drugiej transzy – w terminie od 1 listopada 2017 r. do dnia 30 listopada 2017 roku, jednak nie później niż w terminie 2 lat od dnia zawarcia umowy i nie później niż w dniu 31 grudnia 2022 roku (§6 ust. 1 pkt. 2). Zgodnie z §8 ust. 2 Agencja (pozwany) wypłaca środki finansowe z tytułu drugiej transzy pomocy, jeżeli Beneficjent (powód) m.in. udokumentował zrealizowanie operacji. Powód zobowiązany był do dostarczenia m.in. prawomocnego zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego.

Dowód:

- umowa o przyznanie pomocy nr (...) - (...) - (...) (k.10-28).

W dniu 31 stycznia 2018 roku powód złożył wniosek o płatność drugiej transzy pomocy. Powód przedstawił również fakturę nr (...) z dnia 27 stycznia 2018 roku na kwotę 10.000,00 zł wystawioną na jego rzecz przez Usługi budowlane (...). W dniu 9 maja 2018 roku pozwany wezwał powoda do usunięcia braków/złożenia wyjaśnień ww. wniosku. Pozwany wezwał powoda m.in. do dostarczenia wniosku odnośnie zmiany sposobu użytkowania stodoły oraz do złożenia sprawozdania z realizacji biznesplanu zgodnie z §5 ust. 12 umowy. Pozwany w dniu 14 czerwca 2018 roku ponownie wezwał powoda do uzupełnienia braków wniosku z dnia 31 stycznia 2018 roku. Powód złożył wniosek o zmianę użytkowania obiektu w lipcu 2018 roku.

Dowód:

- faktura nr (...) z dnia 27 stycznia 2018 roku (k.33)
- wezwanie z dnia 9 maja 2018 roku (k.91-93),
- wezwanie z dnia 14 czerwca 2018 roku (k.94-96),
- zeznania powoda (k.100v-101v).

W protokole odbioru robót budowlanych z dnia 27 stycznia 2018 roku potwierdzono wykonanie prac murarsko-dekarsko-ciesielskich (remont dachu na stodole).

Dowód:

- protokół odbioru robót budowlanych (k.38).

W dniu 11 września 2018 roku pozwany odmówił wypłaty powodowi całości pomocy, argumentując to niespełnieniem zobowiązań wynikających z §5 ust. 12 i 13 umowy (dot. osiągnięcia celu operacji) oraz §8 ust. 2 pkt. 3 umowy (dot. dokumentacji realizacji operacji).

Dowód:

- pismo z dnia 11 września 2018 roku (k.29-30).

W dniu 1 października 2018 roku powód złożył prośbę o ponowne rozpatrzenie jego wniosku o wypłatę drugiej transzy pomocy. Wskazał on, iż cel operacji został zrealizowany, tj. przeprowadzono remont dachu na stodole. Zdaniem powoda powstanie kompleksu leczniczego nie stanowiło celu operacji i jego niezrealizowanie nie powinno stanowić podstawy do odmowy wypłaty drugiej transzy pomocy. W załącznikach do prośby o ponowne rozpatrzenie wniosku o wypłatę drugiej transzy pomocy powód wskazał zaświadczenie o braku sprzeciwu wobec zgłoszenia zamiaru zmiany sposobu użytkowania budynku, potwierdzenie nadania przesyłki z wnioskiem o wydanie zaświadczenia o zmianie sposobu użytkowania, a także zgłoszenie zmiany sposobu użytkowania budynku.

Dowód:

- prośba o ponowne rozpatrzenie wniosku z dnia 1 października 2018 roku (k.36-37).

Pismem z dnia 10 października 2018 roku pozwany poinformował powoda o negatywnym rozpatrzeniu jego prośby z dnia 1 października 2018 roku, podając, iż podtrzymuje wcześniejsze stanowisko oraz iż zgłoszenie sposobu użytkowania zostało wystawione i przyjęte przez Starostwo Powiatowe w C. w dniu 08.08.2018 roku, tj. po trzech wezwaniach pozwanego do uzupełnień i dzień po przeprowadzonej kontroli w miejscu realizacji operacji. Pozwany wskazał również, iż na tym etapie operacji powód powinien posiadać komplet dokumentów.

Dowód:

- pismo z dnia 10 października 2018 roku (k.38-39).

W dniu 18 października 2018 roku powód złożył zastrzeżenia do odmowy wypłaty całości pomocy.

Dowód:

- pismo z dnia 18 października 2018 roku (k.40-43).

W dniu 19 października 2018 roku pozwany wezwał powoda do zwrotu pierwszej transzy pomocy w wysokości 40.000,00 zł. W piśmie tym wskazano, iż dokonano nienależnie wypłaty środków publicznych z powodu niespełnienia zobowiązań wynikających z §5 ust. 12 i 13 umowy oraz §8 ust. 2 i pkt 3 umowy.

Dowód:

- pismo z dnia 19 października 2018 roku (k.44-45).

W dniu 27 listopada 2018 roku powód wezwał pozwanego do usunięcia naruszeń prawa w postaci odmowy wypłaty całości pomocy. W dniu 19 grudnia 2018 roku, w odpowiedzi na ww. wezwanie, pozwany podtrzymał swoje stanowisko przedstawione w piśmie z dnia 9 listopada 2018 roku.

Dowód:

- pismo z dnia 27 listopada 2018 roku (k.46-49),
- pismo z dnia 19 grudnia 2018 roku (k.50).

W dniu 22 stycznia 2019 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 10.000,00 złotych stanowiących drugą transzę przyznanej pomocy.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 22 stycznia 2019 roku (k.51-52).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz zeznań powoda.

Dowodom z dokumentów Sąd w całości dał wiarę i to pomimo tego, że częściowo zostały przedłożone jedynie w kserokopiach. Skoro żadna ze stron nie kwestionowała treści w zawartej w tych dokumentach Sąd uznał, że wskazywały one na istnienie dowodów właściwych i z tego względu stanowiły wartościowy materiał dowodowy (por. wyrok SA w Poznaniu z dnia 13 października 2009 r., I ACa 715/09).

Dodatkowo czyniąc ustalenia faktyczne Sąd uwzględnił zgodne twierdzenia stron w trybie art. 229 k.p.c. oraz twierdzenia strony, którym przeciwnik nie zaprzeczył w trybie art. 230 k.p.c.

Zeznania powoda zasługiwały na wiarę w znacznej części, były one spontaniczne i ich wiarygodność w większej części nie budziła wątpliwości Sądu. Jednakże, w ocenie Sądu w głównej mierze zeznania te zawierały skrajnie subiektywną ocenę stanu faktycznego, w szczególności celu umowy o przyznanie pomocy nr (...) - (...) - (...). Powód zeznał bowiem, iż jego zdaniem celem operacji, w związku z którym przyznano mu pomoc, była wymiana dachu na stodołę. Zauważył jednak, iż w samej umowie cel był określony szerzej, tzn. jako remont dachu na stodołę, która będzie funkcjonowała jako m. kompleks leczniczy. Nie wyjaśnił jednak dlaczego ujmował on cel umowy w tak wąskim znaczeniu, pomimo iż zarówno w samej umowie, jak i w jego biznesplanie, cel określony został w sposób precyzyjny, tj. remont dachu stodoły, która będzie funkcjonowała jako m. kompleks leczniczy. Powyższe przemawiało w ocenie Sądu za tym, że powód jednak pojmował cel operacji jako remont dachu i prowadzenie w stodołę m. kompleksu leczniczego, a jego twierdzenia przeciwne podyktowane były przyjętą linią obrony. Sąd nie dał również wiary zeznaniom powoda dotyczącym okoliczności zapoznania się przez niego z instrukcją wypełniania wniosku. Powód zeznał bowiem, iż nie zapoznawał się wcześniej (przed złożeniem wniosku o wypłatę drugiej transzy pomocy) z instrukcją wypełniania

wniosku, w której podano wymóg złożenia zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania budynku. Jednocześnie wskazał on jednak, iż wie, że taka instrukcja była na stronie internetowej urzędu oraz iż „korzystał z instrukcji przy składaniu wniosku, ale wybiórczo” (k. 101v). Zeznania powoda w tym zakresie były więc wewnętrznie niespójne i Sąd nie dał im wiary opisanym zakresie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Nie ulega wątpliwości, iż podstawę merytorycznego rozstrzygnięcia każdej sprawy cywilnej stanowi materiał procesowy zebrany w toku postępowania, o czym przesądza treść art. 316 § 1 i art. 328 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku - Kodeks postępowania cywilnego. Jednak zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 1964 roku – Kodeks cywilny oraz art. 232 k.p.c. to strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Powyższe przepisy stanowią normatywną podstawę zasady kontrydiktoryjności, zgodnie z którą ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania, do nich należy gromadzenie materiału i wreszcie to one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6–7, poz. 76, z glosą A. Zielińskiego, Pałestra 1998, nr 1–2, s. 204; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96, OSNC 1997, nr 8, poz. 113).

Sąd zauważył, że zgodnie z ogólną regułą dowodową, wyrażoną w art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktów spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powyższe oznacza, że w niniejszym procesie na powodzie spoczywał ciężar wykazania okoliczności uzasadniających jego roszczenie, a mianowicie: spełnienie umownych wymogów wypłaty drugiej transzy pomocy, określonych w umowie o przyznanie pomocy nr (...) - (...) - (...). Pozwanego natomiast obciążał obowiązek wykazania okoliczności skutkujących oddaleniem powództwa, takich jak: wskazanie warunków, których niespełnienie przez powoda skutkowało odmową wypłaty drugiej transzy pomocy, a co zatem idzie brak podstaw do dochodzenia roszczenia objętego pozwem. Tak ukształtowany w postępowaniu cywilnym ciężar dowodu skutkuje koniecznością przyjęcia przez Sąd jako prawdziwe fakty udowodnione przez stronę obciążoną dowodem i pominięcia tych, których nie wykazała w sposób przekonujący (por. M. Pyziak – Szafnicka, Komentarz do art. 6 k.c., [w:] P. Księżak (red.), M. Pyziak – Szafnicka (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Część ogólna, LEX 2014).

W niniejszej sprawie poza sporem stron pozostawała okoliczność zawarcia przez strony w dniu 18 maja 2017 roku umowy o przyznanie pomocy nr (...) - (...) - (...) oraz fakt wypłaty przez powoda pozwanemu pierwszej transzy pomocy w kwocie 40.000,00 zł.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 627 z późn. zm., dalej jako: ustawa o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich), pomoc jest przyznawana osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, jeżeli są spełnione warunki przyznania pomocy określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w przepisach ustawy oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1.

Z kolei w myśl art. 34 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich pomoc w ramach działań i poddziałań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, 2, 3 lit. b, pkt 4, 5, 6 lit. d, pkt 7, 13 i 14, jest przyznawana na podstawie umowy o przyznaniu pomocy zawieranej, pod rygorem nieważności, w formie pisemnej.

Zgodnie z kolei z § 2 ust. 1 pkt 2 lit. a. Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 września 2015 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach poddziałania "Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 664 z późn. zm.), pomoc jest przyznawana na operacje w zakresie wzmocnienia kapitału społecznego, w tym przez podnoszenie wiedzy społeczności lokalnej w zakresie ochrony środowiska i zmian klimatycznych, także z wykorzystaniem rozwiązań innowacyjnych; rozwoju

przedsiębiorczości na obszarze wiejskim objętym strategią rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność w rozumieniu art. 2 pkt 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, (...) Funduszu Rolnego na rzecz (...) O. (...) oraz (...) Funduszu (...) oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i (...) Funduszu (...) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.), zwaną dalej (...), przez a) podejmowanie działalności gospodarczej.

§ 29 ust. 1 cytowanego rozporządzenia przewiduje, że w przypadku operacji w zakresie określonym w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. a środki finansowe z tytułu pomocy są wypłacane w dwóch transzach, z tym że pierwsza transza pomocy obejmuje 80% kwoty przyznanej pomocy i jest wypłacana, jeżeli beneficjent: a) podjął we własnym imieniu działalność gospodarczą, do której stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, b) zgłosił się do ubezpieczenia społecznego na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania działalności, o której mowa w lit. a - w przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 lit. a, chyba że korzysta z uprawnienia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, c) uzyskał pozwolenia, zezwolenia i inne decyzje, w tym ostateczną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, których uzyskanie jest wymagane przez odrębne przepisy do realizacji inwestycji objętych operacją (§ 29 ust. 1 pkt 1). Z kolei druga transza pomocy obejmuje 20% kwoty przyznanej pomocy i jest wypłacana, jeżeli operacja została zrealizowana zgodnie z biznesplanem, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 5, a w przypadku gdy beneficjent korzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, jeżeli zgłosił się do ubezpieczenia społecznego na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania działalności, o której mowa w lit. a - w przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 lit. a. (§ 29 ust. 1 pkt 2).

Jak stanowi § 30 ust. 1 cytowanego Rozporządzenia, wniosek o płatność składa się w urzędzie marszałkowskim albo samorządowej jednostce samorządu województwa, z którym jest zawarta umowa. Do wniosku o płatność dołącza się dokumenty niezbędne do wypłaty środków finansowych z tytułu pomocy, potwierdzające spełnienie warunków wypłaty pomocy, których wykaz zawiera formularz wniosku o płatność (ust. 2). W przypadku operacji w zakresie określonym w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. a wniosek o płatność pierwszej transzy pomocy beneficjent składa w terminie 3 miesięcy od dnia zawarcia umowy, a wniosek o płatność drugiej transzy - po spełnieniu warunków wypłaty drugiej transzy, w terminie określonym w umowie, nie później jednak niż po upływie 2 lat od dnia zawarcia umowy i nie później niż w dniu 31 grudnia 2022 r. (ust. 3).

Odnosząc powyższe do analizowanej sprawy, stwierdzić należy, że strony sporu w dniu 18 maja 2017 roku strony zawarły umowę przewidzianą w art. 34 ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich. Umowa ta obejmowała przyznanie pomocy, o której mowa w art. 14 ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich. Zgodnie z zawartą umową, celem operacji był remont dachu na stodole, która miała funkcjonować jako m. kompleks leczniczy: wymiana niektórych więźb dachowych, przymocowanie ich do murałów, obicie dachu folią dachową, położenie łat oraz kontrłat, montaż rynien, okien dachowych i lukarn, ułożenie pokrycia z blachodachówki, ocieplenie poddasza oraz poddasza oraz położenie stropu zwiększającego sztywność budynku i przenoszącego obciążenie stałe – w szczególności ciężar więźby dachowej. Ponadto drugim celem operacji jest chęć dania pracy osobom bezrobotnym z grupy defaworyzowanej – kobietom, które będą pomagać w prowadzeniu działalności i sprzątaniu kompleksu oraz pokoi gospodarstwa (§3 ust. 3). Zgodnie z §4 Umowy powodowi na wskazany cel została przyznana pomoc w wysokości 50.000,00 zł. Pomoc miała zostać przekazana w dwóch transzach. Pierwsza transza wynosiła 40.000,00 zł, druga 10.000,00 zł.

Powód dochodzi w niniejszej sprawie zapłaty 10.000,00 zł tytułem drugiej transzy pomocy. Bowiernie pozwany, pomimo złożenia przez powoda wniosku o wypłatę drugiej transzy pomocy, odmówił mu płatności.

Sąd zauważył, iż wniosek o płatność drugiej transzy pomocy miał zostać złożony po spełnieniu warunków wypłaty drugiej transzy – w terminie od 1 listopada 2017 r. do dnia 30 listopada 2017 roku, jednak nie później niż w terminie

2 lat od dnia zawarcia umowy i nie później niż w dniu 31 grudnia 2022 roku (§6 ust. 1 pkt. 2) – przepis ten stanowił powtórzenie zapisów rozporządzenia, tj. § 29 ust. 1 pkt 2, zgodnie z którym warunkiem wypłaty drugiej transzy pomocy jest zrealizowanie operacji zgodnie z biznesplanem.

Powód zobowiązał się m.in. do przedstawienia wraz z wnioskiem o płatność drugiej transzy pomocy dokumentów potwierdzających osiągnięcie celu oraz wskaźników jego realizacji określonych w §3 ust. 3 umowy, a także sprawozdania z realizacji biznesplanu (§5 ust. 12) oraz osiągnięcia celu operacji oraz wskaźników jego realizacji określonych w §3 ust. 3 umowy, nie później niż do dnia złożenia wniosku o płatność drugiej transzy pomocy (§5 ust. 13). W §5 umowy określono warunki jakie zobowiązał się spełnić powód. Powód zobowiązał się m.in. do przedstawienia wraz z wnioskiem o płatność drugiej transzy pomocy dokumentów potwierdzających osiągnięcie celu oraz wskaźników jego realizacji określonych w §3 ust. 3 umowy, a także sprawozdania z realizacji biznesplanu (§5 ust. 12) oraz osiągnięcia celu operacji oraz wskaźników jego realizacji określonych w §3 ust. 3 umowy, nie później niż do dnia złożenia wniosku o płatność drugiej transzy pomocy (§5 ust. 13). Jednocześnie wnioskując o drugą transzę pomocy powód zobowiązany był przedstawić pozwanemu prawomocne zgłoszenie zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego (stodoły). Wskazać należy, że wszystkie wymienione postanowienia umowy były zgodne z przywołanymi wyżej warunkami wynikającymi z ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich oraz Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej.

Istotą sporu w niniejszej sprawie było zdefiniowanie celu jaki miał osiągnąć powód w rezultacie wykonania umowy. Osiągnięcie przez powoda przewidzianego umową celu skutkowało miało bowiem wypłatą drugiej transzy pomocy przez pozwanego.

W tym stanie rzeczy Sąd w pierwszej kolejności na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności analizy przedmiotowej umowy, zauważył, iż powód zobowiązany był do remontu dachu stodoły i prowadzenia w niej kompleksu leczniczego przy pomocy defaworyzowanego personelu. Tylko łączne spełnienie trzech wskazanych w definicji warunków oznaczało ziszczenie się celu zawartej umowy. Każdy z elementów przedmiotowej definicji celu jest bowiem tak samo istotny. Natomiast osiągnięcie celu umowy skutkowało miało wypłatą drugiej części transzy pomocy, tj. kwoty 10.000,00 zł. Zapis umowy dotyczący celu operacji skonstruowany został w sposób jasny i precyzyjny, nie budził on wątpliwości Sądu. Jego językowa wykładnia prowadziła bowiem do prostego wniosku, iż tylko w przypadku spełnienia każdego z trzech warunków definicji celu, cel uznać można za osiągnięty. Oznacza to, iż powód powinien wykazać, iż dokonał remontu dachu stodoły i jednocześnie w stodole tej prowadzi m. kompleks leczniczy przy pomocy defaworyzowanego personelu. Cel określony w umowie potwierdzały również wcześniejsze dokumenty dotyczące przedmiotowej operacji, tj. biznesplan powoda oraz jego wniosek o dofinansowanie. W biznesplanie powód wskazał bowiem, iż jego podstawowym celem jest założenie działalności i podjęcie w jej ramach przedsięwzięcia polegającego na prowadzeniu gospodarstwa agroturystycznego w domu, w którym został przeprowadzony remont w ramach wkładu i pracy własnej oraz m. kompleksu leczniczego w stodole, która jeszcze wymaga remontu (k.70). Sąd zauważył więc, iż celem umowy wbrew twierdzeniom powoda nie był sam remont dachu, a przeprowadzenie remontu dachu tak, aby stodoła mogła funkcjonować jako m. kompleksu leczniczego.

Kolejno zauważyć należy, iż w sprawie nie było sporu co do tego, iż powód nie prowadzi w stodole m. kompleksu leczniczego. Powód potwierdził bowiem, iż ze względu na brak środków finansowych stodoła pełni obecnie funkcję magazynu (k.101). Nie ulegało również wątpliwości, iż powód dokonał remontu dachu oraz zatrudnił personel z grupy defaworyzowanej. Powód spełnił więc tylko dwa z trzech warunków koniecznych do realizacji celu umowy.

Sąd uznał więc, iż powód nie spełnił celu umowy, a tym samym pozwany nie był zobowiązany do wypłaty na jego rzecz drugiej transzy pomocy. Zgodnie bowiem z § 8 ust. 3 umowy, w przypadku gdy Beneficjent (powód) nie spełnił któregokolwiek z warunków określonych w ust. 1 i 2 lub zostały naruszone warunki przyznania pomocy, Zarząd Województwa odmawia wypłaty całości pomocy, a w przypadku gdy część pomocy została wcześniej wypłacona następuje również zwrot dotychczas wypłaconej kwoty pomocy.

Zauważyć należy również, iż powód nie złożył wniosku o wypłatę drugiej transzy pomocy w terminie, tj. w okresie od 1 listopada 2017 r. do dnia 30 listopada 2017 roku. Wniosek złożony został dopiero w dniu 31 stycznia 2018 roku. Wniosek ten zawierał jednak istotne braki.

Wskazać w tym miejscu należy, że w myśl § 31 ust. 1 Rozporządzenia cytowanego wyżej, jeżeli wniosek o płatność zawiera braki, zarząd województwa wzywa beneficjenta, w formie pisemnej, do ich usunięcia w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Jeżeli beneficjent, pomimo wezwania do usunięcia braków, nie usunął ich w terminie, zarząd województwa wzywa ponownie beneficjenta, w formie pisemnej, do ich usunięcia w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania (ust. 2). Jeżeli beneficjent nie usunął braków, zarząd województwa rozpatruje wniosek o płatność w zakresie, w jakim został wypełniony, oraz na podstawie dołączonych do niego i poprawnie sporządzonych dokumentów (ust. 3). W trakcie rozpatrywania wniosku o płatność zarząd województwa może wzywać beneficjenta, w formie pisemnej, do wyjaśnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy lub przedstawienia dowodów na potwierdzenie tych faktów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania (ust. 4).

Zgodnie z przywołanymi regulacjami, pozwany dwukrotnie wzywał powoda do uzupełnienia braków, wyznaczając przewidziany przepisami termin, szczególnie w zakresie przedstawienia wniosku odnośnie zmiany sposobu użytkowania stodoły, z którego jasno wynikałby zakres zmiany sposobu użytkowania wraz z potwierdzeniem jego wpływu do Starostwa Powiatowego. Powód nie przedstawił dowodu dokonania powyższej czynności. Na rozprawie w dniu 6 listopada 2019 roku powód powoływał się na okoliczność złożenia w lipcu 2018 (tj. prawie pół roku po złożeniu pierwotnego wniosku) dokumentu dotyczącego zmiany sposobu użytkowania stodoły, jednakże nie wiedział, czy było to zgłoszenie zmiany sposobu użytkowania, czy też jego wniosek o tę zmianę do starostwa powiatowego (k. 101v).

W tym stanie rzeczy Sąd oddalił powództwo, powód nie wykazał bowiem spełnienia koniecznych wymogów do uzyskania od pozwanego drugiej transzy pomocy.

W oparciu o art. 98 k.p.c. Sąd obciążył powoda jako stronę przegrywającą proces, kosztami postępowania w całości. O kosztach orzeczono w punkcie 2 wyroku, zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, stanowiących koszty zastępstwa procesowego pozwanego w kwocie 1.800,00 zł (§ 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. 2018. 265 t.j.).

Asesor sądowy P. M.